

เวลาเราไปทำกิจกรรมหยาบ ที่เราใช้คำว่า “นอกรอบ”
 เราต้องนึกเป็นภาพไว้ในกลางตัว
 ไม่อย่างนั้นใจจะไม่มีที่ยึดที่เกาะ
 หรืออย่างน้อยทำความรู้สึกว่า “มีอยู่”
 คือ มีดวง - มีองค์พระอยู่ในตัว แม้ไม่เห็น
 ใจจะได้คลอเคลียกับศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗
 และก็ทำควบคู่ไปกับการทำงาน
 อาจะหลุดบ้าง ติดบ้าง ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง
 แต่ว่าจะค่อย ๆ ทำได้ กระทั่งเป็นธรรมชาติโดยอัตโนมัติ
 ดังนั้น ต้องอาศัยการฝึกฝน มีฉันทะ มีใจรัก
 สม่ครใจที่จะเข้าถึงพระธรรมกาย ตรงนี้สำคัญ

๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐